

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Quatenus vtrunque doceri debet, & ordine, scilicet, primò lex, deindè Euangeliū.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

legimus, vel terrorem vel misericordiam reperimus, ibi vulnus & medicina, legem & Euangelium discernimus & cognoscimus. Non ergo ex libris veteri testamento inscriptis agnoscitur lex, & ex libris Evangelistarum & Apostolorum Euangelium: sed ex ipsis verbis & exemplis, quae in praedictis libris omnibus continentur, in quem finem scilicet sint dicta, scripta & facta: & utrumque in altero reperitur, id est, in libris veteris testamenti nedium Lex, sed & Euangelium: id est, promissiones habentur, & in Euangeliō lex quoque reperitur, id est, correctiones, comminationes, & id genus reliqua. In hoc facile discernuntur libri veteris & noui testamenti, quod libri noui testamenti Evangelistarum & Apostolorum, testantur Christum exhibitum: At veteris, exhibendum & promissum. Et literae noui testamenti, promissiones de gratia, iustitia, vita æterna clarius explicant, quam illa quondam Mosaicæ & Prophetice: Ibi obscurius, hic apertius: lux successit auroræ, nocti dies, Christus Moysi: & Christus apertius declarat legem Moysis Matt. 5.6.7. In utroque tamen testamento reperitur Christus.

2. Legitur Exod. 25. Arcæ duo Cherubin imposita esse, id est, angelos duos, qui vultibus se intuebantur, quod figurabat legem & Euangelium, ut scilicet Euangelium absque lege, vel è diuerso, feliciter legatur, doceatur, credatur. Sic duas dedit tabulas Moy. si, in quibus docet de fide, dilectione & timore: idque in prima, in altera vero de operibus erga proximum. Et Apostoli primo docuerunt fidem in Dei misericordiam, deinde & obedientiam legis, sicut patet Rom. 11, in quo capite docuit ab initio ad finem usque, fidem & gratiam, mox deinde in sequentibus opera. Ideo utrumque est simul prædicandum & docendum, lex & Euangelium: alioqui non docetur feliciter utrumque. Sic Esai. 40. coniunxit legem & Euangelium:

lium: lex, omnis caro fœnum: Euangelium, & reuelabitur gloria Domini. Et Christus Marci i. Pœnitentiæ, inquit, & credite Euangelio. Non igitur sola fides, gratia, misericordia, remissio peccatorum, sub prætextu Euangelicæ concionis est coram simplicibus & rudibus iactanda: Sed & altera quoqne pars scripturæ, nempè de obseruantia legis, operum, timoris, pœnitentiæ, obedientiæ, & id genus reliqua, est inculcanda populo, ne in securitatem ducatur, si-
cut hodiè videmus, & putet esse pacem ibi, ubi non est. Fides enim de gratia & remissione, nihil est absque pœnitentia, vtrunque ergo doceri debet & no-
tari.

Error Iudeorum est, quod lex solùm exigat manum id est, opus externum in obseruantia præceptorum, nihil interim de cordis motibus cogitantes, vt scilicet non manu quispiam occideret, opere non adulteraretur, &c. Atqui Christus in expositione legis Matth. 5. & 6. exigit etiam cor atque affectus, vt nedum non occidas, sed etiam ne vel corde, vel ore irascaris: nedum non mœcheris opere, sed non concupiscas etiam animo alienam mulierem. Igitur lex vult spiritu impleri, vt est spiritualis, Rom. 6. Igitur & in Euangelio datur Spiritus sanctus, qui per fidem purificat cor, & donat potestatem obseruandi præcepta, id est, ipse infundit motus cordis consentientes legi Dei, scilicet fidem, dilectionem, timorem, &c. quibus lex seruatur & impletur. Nam hos motus caro ex se efficere non potest. Vult autem cuique assistere Spiritus sanctus & adiuuare, vt præcepta seruentur, modò quis illum non recuset & contemnat. Igitur non excusantur, qui dicunt, Non possum seruare diuinapræcepta.

E 2 CAPUT